

รายงานการประชุม
คณะกรรมการนโยบายแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนากฎหมาย
ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗
วันพุธที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๗
ณ ห้องประชุมสี่เขียว ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล

กรรมการ ฯ ที่มาประชุม

๑. นายกรัฐมนตรี	ประธานกรรมการ
๒. รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม)	รองประธานกรรมการคนที่ ๑
๓. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม	รองประธานกรรมการคนที่ ๒
๔. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	รองประธานกรรมการคนที่ ๓
๕. เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา	กรรมการ
๖. เลขาธิการนายกรัฐมนตรี	กรรมการ
๗. เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	กรรมการ
๘. รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายรองพล เจริญพันธุ์) ผู้แทนปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ
๙. ปลัดกระทรวงยุติธรรม	กรรมการ
๑๐. ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
๑๑. เลขาธิการเนติบัณฑิตยสภา (นายสมชาย พงษ์ธา)	กรรมการ
๑๒. ประธานกรรมการพัฒนากฎหมาย (ศาสตราจารย์อมร จันทรมบูรณ์)	กรรมการ
๑๓. รองอัยการสูงสุด (นายคัมภีร์ แก้วเจริญ) ผู้แทนอัยการสูงสุด	กรรมการ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

๑.๑ นายกรัฐมนตรีได้แจ้งถึงเหตุผลและความจำเป็นในการที่ได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๑๗๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนากฎหมาย เนื่องจากเห็นว่าปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว จนกฎหมายที่มีอยู่ตามไม่ทันเหตุการณ์ ทั้งในส่วนเนื้อหาและกระบวนการทศน์ ทำให้การใช้บังคับกฎหมายเกิดความไม่เป็นธรรมขึ้น ประกอบกับเป็นปีที่ครบรอบ ๒๐๐ ปี ของการประกาศใช้กฎหมายตรา ๓ ดวง จึงเห็นควรนำกฎหมายที่ไม่มีสภาพใช้บังคับหรือกฎหมายที่ล้าสมัยมาสังคายนาทั้งระบบ โดยการแบ่งงานกันทำและให้ทำเป็นทีม และในแต่ละทีมจะประกอบด้วยบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญหลายสาขา เพื่อทำการศึกษาปัญหาพร้อมกันก่อนที่จะให้ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายทำการร่างกฎหมาย เพื่อให้กฎหมายมีความสมบูรณ์เป็นกฎหมายที่ดี มีความเป็นธรรมทั้งในการให้โอกาสและการใช้บังคับ ซึ่งหากมีกฎหมายที่ดีใช้บังคับแล้ว ก็จะเป็นเครื่องมือที่ดีในการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการสังคายนาระบบกฎหมายดังกล่าว ควรเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว สามารถแยกทำเป็นเรื่อง ๆ ได้ นอกจากนี้ คณะกรรมการหรือคณะทำงานอาจจะมอบหมายให้บุคคลหรือสถาบันการศึกษาทำการศึกษาวิจัยกฎหมายในเรื่องนั้น ๆ ได้ ทั้งนี้ จะเป็นการสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการป้องกันและปราบปรามคอร์รัปชัน ซึ่งรัฐบาลจะประกาศนโยบายดังกล่าวในวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๗

๑.๒ รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) แจ้งว่า

๑.๒.๑ ปัจจุบันมีหน่วยงานที่ดำเนินการด้านวิจัย ปรับปรุง และพัฒนากฎหมาย รวม ๙ หน่วยงานคือ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยมีคณะกรรมการกฤษฎีกาอีก ๑๒ คณะ คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย การวิจัยส่วนบุคคล สำนักงานอัยการสูงสุด คณะนิติศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ กระทรวงยุติธรรม สภาวิจัยแห่งชาติสาขานิติศาสตร์ และกระทรวงต่าง ๆ ที่มีคณะกรรมการปรับปรุงกฎหมายของตน ซึ่งแต่ละหน่วยงานต่างก็ได้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการปรับปรุงกฎหมายแต่ยังไม่เป็นระบบจึงได้ตั้ง “คณะกรรมการนโยบายแห่งชาติ ว่าด้วยการพัฒนากฎหมาย” ขึ้น โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน รองนายกรัฐมนตรี ๓ ท่าน

/เป็นรอง ...

เป็นรองประธาน สำหรับกรรมการอื่นมีโครงสร้างมาจาก ๓ แนวทาง คือ กรรมการโดยตำแหน่งจากภาครัฐ กรรมการโดยตำแหน่งจากคณบดีคณะนิติศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยของรัฐทุกแห่งและจากมหาวิทยาลัยเอกชน ๒ แห่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๘ คน สำหรับภารกิจของคณะกรรมการนโยบายแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนากฎหมาย มีดังต่อไปนี้

๑.๒.๑.๑ ภารกิจเฉพาะหน้า

- ปรับปรุงกฎหมายและกฎ

ระเบียบที่ไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ

- ปรับปรุงกฎหมายที่ไม่

สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ สังคม เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา

ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น ๘ ด้าน และแต่ละด้านจะมีคณะอนุกรรมการรับไปพิจารณา โดยแยกเป็นคณะอนุกรรมการ ๘ คณะ ดังนี้

(๑) คณะอนุกรรมการพิจารณา

ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารสิทธิให้มีความเป็นเอกภาพ

(๒) คณะอนุกรรมการปรับปรุง

กฎหมายตามยุทธศาสตร์แก้ไขปัญหาความยากจน

(๓) คณะอนุกรรมการปรับปรุง

กฎหมายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันเพื่อการพัฒนาประเทศ

(๔) คณะอนุกรรมการปรับปรุง

กฎหมายเพื่อขยายโอกาสในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของรัฐและติดตามการบังคับใช้กฎหมาย

(๕) คณะอนุกรรมการลดและ

เลิกกฎหมายที่สร้างภาระโดยไม่จำเป็นแก่ประชาชน

(๖) คณะอนุกรรมการปรับปรุง

กระบวนการพิจารณาออกกฎหมายและพัฒนาบุคลากรทางกฎหมาย

(๗) คณะอนุกรรมการจัดทำ

ประมวลกฎหมายเพื่อความสะดวกของประชาชนในการค้นคว้า

(๘) คณะอนุกรรมการรับฟัง

ความคิดเห็นและการประชาสัมพันธ์

๑.๒.๑.๒ การกิจระยะยาว

(๑) แยกประมวลกฎหมายแพ่ง และประมวลกฎหมายพาณิชย์ออกจากกันเป็นคนละฉบับ

(๒) ปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ให้ทันสมัยและแล้วเสร็จโดยเร็ว

(๓) เสนอแนะการปรับปรุง หลักสูตรการศึกษาวิชานิติศาสตร์และอาจมีการตั้งสถานนิติศึกษา

(๔) จัดตั้งสถาบันพัฒนากฎหมาย โดยเฉพาะ

๑.๒.๒ นโยบายการปฏิรูปกฎหมายของรัฐบาลจากที่ได้ประมวลมติคณะรัฐมนตรีและการสั่งการของนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับการจัดทำกฎหมาย สามารถสรุปได้ดังนี้

๑.๒.๒.๑ กำหนดอายุสิ้นสุดของกฎหมายไว้ เพื่อบังคับให้มีการทบทวนความเหมาะสมตามเหตุการณ์และกาลสมัย

๑.๒.๒.๒ การบัญญัติกฎหมายไม่ควรกำหนดรายละเอียดในพระราชบัญญัติ แต่ให้ไปกำหนดในกฎหมายลำดับรองแทน

๑.๒.๒.๓ การบัญญัติกฎหมายควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ลดขั้นตอน ลดภาระประชาชน

๑.๒.๒.๔ อายัดอุดมการณ์ ปรัชญาหรือความคิดแบบต่างประเทศมากเกินไป แต่ให้คำนึงถึงความเป็นจริงในสังคมไทย และบังคับใช้ได้จริง

๑.๒.๒.๕ การพิจารณาร่างกฎหมายในชั้น รัฐบาลควรทำให้เร็วขึ้น

๑.๒.๒.๖ ให้มีกฎหมายน้อยฉบับ (Less Government, less law) ถ้าใช้มาตรการทางบริหารหรือกฎหมายที่มีอยู่แล้วได้โดยไม่ต้องออกกฎหมาย

๑.๒.๒.๗ ถ้าจำเป็นต้องมีกฎหมาย ควรเป็นกฎหมายกลาง ๆ หรือทั่วไปเพื่อใช้ได้หลายกรณี ไม่ใช่ต้องออกเป็นรายกรณีหลายฉบับ

๑.๒.๒.๘ ให้แต่ละกระทรวงจัดทำแผนนิติบัญญัติประจำปีว่าในแต่ละปีจะเสนอกฎหมายอะไรบ้าง เพื่อจะได้ไม่เป็นภาระแก่รัฐบาล

๑.๒.๒.๙ การเสนอร่างกฎหมายเข้าคณะรัฐมนตรีต้องมี check list เช่น ความจำเป็น ความซ้ำซ้อน ความเร่งด่วน ทางเลือกอื่น การบังคับใช้ ฯลฯ

๑.๓ เลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งว่า

๑.๓.๑ กฎหมายมีที่มาจากปัจจัยภายนอกเป็นผลอันเกิดจากการผลักดันของโลกที่เรียกว่า Globalism กับปัจจัยที่เกิดจากภายในที่เรียกว่า localism โดยทั้ง ๒ ปัจจัยจะเป็นตัวกำหนดสิ่งที่เรียกว่าบทบาททางกฎหมาย ซึ่งจะมี ๔ บทบาท ดังนี้

๑.๓.๑.๑ เรื่องของเนื้อหา เป็นเรื่องของการจัดสรรผลประโยชน์ (allocation of resources) โดยมีกฎหมายรับรองและคุ้มครอง

๑.๓.๑.๒ การควบคุมทางสังคม (social controll) ซึ่งเป็นบทบาทกฎหมายที่มีมาแต่โบราณที่สร้างความสงบเรียบร้อยในสังคม

๑.๓.๑.๓ บทบาทที่จะสร้างความเชื่อมั่นในนิติธรรม (trust in the rule of law) ซึ่งจำเป็นต้องมี เพราะถ้าคนไม่เชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมาย ในความเป็นอิสระ เป็นธรรม และเป็นกลางของศาล คนก็จะไม่ยอมลงทุน

๑.๓.๒ วิวัฒนาการของกฎหมายไทย

๑.๓.๒.๑ ยุคที่ ๑ คือ ยุคเศรษฐกิจแบบปิด localism เป็นยุคตั้งแต่ พ.ศ. ๒๓๔๗ - พ.ศ. ๒๓๙๘ ก่อนการมีสนธิสัญญา Bowring ในระบบนี้เป็นระบบเศรษฐกิจแบบปิด ไม่มีกรรมสิทธิในที่ดิน ใช้ระบบไพร่/ทาส การปกครองเป็นแบบจตุสดมภ์โบราณ

๑.๓.๒.๒ ยุคที่ ๒ เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๓๙๘ - พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นยุคที่เศรษฐกิจแบบตลาดกระแสโลกเข้ามาในระบบเศรษฐกิจแบบปิดของประเทศไทยมีการยอมรับเอกสารสิทธิ เลิกระบบไพร่และทาส

/เป็นยุทธศาสตร์ ...

เป็นยุทธศาสตร์โลกาภิวัตน์ ให้ความสำคัญกับธุรกิจการพัฒนาขนาดใหญ่เพื่อการส่งออก ส่งผลให้กฎหมายที่ออกมาในยุคนั้นมีลักษณะ ๖ ประการ

(๑) คือ กฎหมายไทยมีลักษณะ พันทาง (hybrid) เพราะต้องให้ทันสมัยเพื่อรับ globalism ในยุคแรกที่เข้ามาใน พ.ศ. ๒๓๙๘

(๒) สนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อการส่งออกที่ต้องใช้ทุนมหาศาล ละเลยคนจน คนด้อยโอกาส เริ่มมีกฎหมายการลงทุน กฎหมายการนิคมอุตสาหกรรม กฎหมายศุลกากร กฎหมายค่านาฬิกา แต่ไม่มีกฎหมายที่จะช่วยเหลือคนจน

(๓) กฎหมายรวมศูนย์กลางของการใช้กฎหมายให้มีส่วนร่วมโดยตรง

(๔) ราชการเป็นศูนย์กลางของประชาชนและกฎหมายที่ใช้บังคับเป็นกฎหมายที่สร้างภาระให้ประชาชน

(๕) กฎหมายที่ใช้บังคับมุ่งการควบคุมด้วยวิธีการลงโทษทางอาญาเป็นหลัก

(๖) ขาดการมีส่วนร่วมของทุกภาค

๑.๓.๒.๓ ยุคที่ ๓ ยุคโลกาภิวัตน์ มีการสร้างความสมดุลให้เกิดขึ้นระหว่าง globalism และ localism เรียกว่า ยุทธศาสตร์ชุมชนท้องถิ่นพัฒนา เช่น ทุนสุขภาพ ๓๐ บาท รักษาทุกโรค ทุนทางปัญญา ให้ทุนการศึกษา อันเกิดจากห่วยบนดินทุนทางสังคม เน้นการปราบยาเสพติด การจัดระเบียบสังคมปราบปรามผู้มีอิทธิพลและทุนทางทรัพย์สิน เช่น บ้านเอื้ออาทร กองทุนหมู่บ้าน ธนาคารประชาชนการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน และ SML และเน้นการบริหารพื้นที่เป็นจุดพื้นที่คือ ผู้ว่า CEO “ท้าวร่นกขมื่น” ของท่านนายกรัฐมนตรี ๗๖ จังหวัด

๑.๓.๓ แนวทางการพัฒนากฎหมาย

๑.๓.๓.๑ เลือกลักษณะที่ดีและเด่นของทั้ง

๒ ระบบ

- ให้กับคนจน
- ๑.๓.๓.๒ ปรับปรุงกฎหมายเพื่อเพิ่มโอกาส
- สามารถในการแข่งขัน
- ๑.๓.๓.๓ ปรับปรุงกฎหมายเพื่อเพิ่มขีดความ
- กฎหมาย
- ๑.๓.๓.๔ กระจายอำนาจในการใช้บังคับ
- ๑.๓.๓.๕ เอาประชาชนเป็นศูนย์กลาง
- เลิกกฎหมายที่สร้างภาระโดยไม่จำเป็นให้ประชาชน
- ๑.๓.๓.๖ ให้ประชาชนเข้าถึงกฎหมายและ
- กระบวนการยุติธรรมได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียมและทันการณ์
- ๑.๓.๓.๗ ปรับกฎหมายให้ทันโลก
- ทันเทคโนโลยีใหม่ ๆ
- ๑.๓.๓.๘ ลดการควบคุมที่ไม่จำเป็น ปรับวิธี
- ควบคุมให้หลากหลายขึ้น
- ๑.๓.๓.๙ เพิ่มส่วนร่วมของประชาชนในการ
- ออกและใช้กฎหมาย

มติที่ประชุม รับทราบ

- ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องเพื่อพิจารณา
- ๒.๑ แนวทางการจัดทำหรือแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย
- เพื่อให้การพิจารณาปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบ
- ที่ไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ หรือล้าสมัยไม่สอดคล้องกับสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม
- ที่เปลี่ยนแปลงไป อันเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศหรือสร้างความไม่เป็นธรรม
- ในสังคมดำเนินไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ จึงเห็นสมควรกำหนดกรอบแนวทาง
- ในการจัดทำหรือปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบดังกล่าว รวม ๓ แนวทาง คือ
- แนวทางที่ ๑ คณะกรรมการจัดทำเองและให้
- กรรมการผู้ใดผู้หนึ่งรับผิดชอบดำเนินการ

/แนวทางที่ ๒ ...

แนวทางที่ ๒ ตั้งคณะอนุกรรมการฯ และ
มอบหมายให้คณะอนุกรรมการฯ ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวเอง โดยคณะอนุกรรมการอาจ
มอบหมายให้บุคคลหรือคณะบุคคลดำเนินการแทนได้

แนวทางที่ ๓ มอบหมายให้บุคคลหรือหน่วยงาน
รับไปดำเนินการ
ซึ่งในต่างประเทศการดำเนินการร่างกฎหมายจะแต่งตั้งบุคคลผู้หนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบรายงาน
และร่างกฎหมาย (Rapporteur) โดยมีหน้าที่สรุปสาระสำคัญของร่างกฎหมายและยกร่าง
กฎหมายทั้งหมด ซึ่งสมควรนำวิธีการนี้มาใช้ในการดำเนินการ และหากเป็นการดำเนินการ
ของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการก็ต้องมีกรรมการหรืออนุกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็น
ผู้รับผิดชอบรายงานและร่างกฎหมาย (Rapporteur) ด้วย

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๒.๒ ขั้นตอนการจัดทำร่างกฎหมาย

เพื่อให้กระบวนการจัดทำหรือแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย
และกฎระเบียบในเรื่องนี้ มีขั้นตอนการดำเนินการที่ชัดเจนและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน
จึงเห็นสมควรกำหนดขั้นตอนการจัดทำร่างกฎหมายหรือกฎระเบียบดังกล่าวไว้ดังนี้

๒.๒.๑ จัดทำเหตุผลและความจำเป็นในการปรับปรุง
กฎหมายและเสนอหลักการสำคัญของร่างกฎหมาย แล้วเสนอคณะกรรมการ ฯ พิจารณา
ให้ความเห็นชอบ ในกรณีที่มีคณะอนุกรรมการให้เสนอให้คณะอนุกรรมการพิจารณา
ก่อนนำเสนอคณะกรรมการฯ

๒.๒.๒ เมื่อคณะกรรมการฯ ให้ความเห็นชอบแล้ว
ให้ดำเนินการจัดทำรายงานสรุปเหตุผลและความจำเป็นพร้อมทั้งหลักการสำคัญของ
ร่างกฎหมาย รวมทั้งจัดทำรายละเอียดเนื้อหาของร่างกฎหมายดังกล่าว

๒.๒.๓ นำเรื่องเข้าสู่กระบวนการรับฟังความคิดเห็น
ของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นให้การดำเนินการรับฟังความคิดเห็นเป็นไปตาม

/แนวทาง ...

แนวทางของประเทศอังกฤษ กล่าวคือ จะไม่มีการเปิดเวทีสาธารณะหรือการประชาพิจารณ์ แต่จะใช้วิธีการรับฟังความคิดเห็นโดยการรับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะทางไปรษณีย์หรือทาง e-mail ทั้งนี้ ในกรณีสมควร จะจัดทำการสัมมนาผู้ทรงคุณวุฒิ (Focus group) ด้วยก็ได้

๒.๒.๔ เมื่อได้รับฟังความคิดเห็นแล้ว ให้จัดทำประมวลความคิดเห็นที่ได้จากการดำเนินการ และนำเสนอคณะกรรมการฯ พิจารณาร่างกฎหมายโดยจะต้องประกอบด้วย

๒.๒.๔.๑ หลักการและสาระสำคัญของเรื่อง

๒.๒.๔.๒ สรุปสาระสำคัญที่ได้จากการรับฟัง

ความคิดเห็น

๒.๒.๔.๓ ร่างกฎหมายที่จัดทำขึ้น

๒.๒.๔.๔ ภาคผนวก หลักฐานของการรับฟัง

ความคิดเห็น

๒.๒.๕ จัดส่งให้คณะอนุกรรมการตรวจร่างกฎหมายให้ถูกต้องตามแบบแผนของการร่างกฎหมาย

ในการดำเนินการนี้ จะต้องมีการกำหนดรูปแบบการเสนอร่างกฎหมายที่เป็นแบบมาตรฐานซึ่งคณะอนุกรรมการฯ หรือผู้รับผิดชอบร่างกฎหมายจะได้ใช้เป็นรูปแบบเดียวกัน

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๒.๓ การพิจารณาตรวจร่างกฎหมาย

เพื่อให้การตรวจพิจารณาร่างกฎหมายหรือกฎระเบียบที่มีการจัดทำหรือแก้ไขปรับปรุงดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและรวดเร็ว จึงเห็นสมควรกำหนดแนวทางการตรวจพิจารณาร่างกฎหมายหรือกฎระเบียบในเรื่องนี้ไว้ ๒ แนวทาง คือ

แนวทางที่ ๑ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจ

ร่างกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการขึ้น โดยมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจ

ร่างกฎหมายที่จัดทำขึ้น โดยไม่ต้องส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

อีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ ให้ข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นเลขานุการ โดยมีกำหนดเวลาแล้วเสร็จที่แน่นอน หรือ

แนวทางที่ ๒ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแต่งตั้งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เพื่อพิจารณาตรวจร่างกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการ ทั้งนี้ โดยมีกำหนดเวลาแล้วเสร็จที่แน่นอน

มติที่ประชุม เห็นชอบให้ใช้แนวทางใดแนวทางหนึ่งตามสภาพของเรื่องแต่ละเรื่อง

๒.๔ การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย รวม ๘ คณะ

โดยที่คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนากฎหมาย ได้กำหนดให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการในเรื่องอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความเรียบร้อย ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการฯ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและรวดเร็ว จึงเห็นสมควรแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมายในเรื่องนี้ รวม ๘ คณะ คือ

๒.๔.๑ คณะอนุกรรมการพิจารณาปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารสิทธิให้มีความเป็นเอกภาพ

๒.๔.๒ คณะอนุกรรมการปรับปรุงกฎหมายตามยุทธศาสตร์แก้ไขปัญหาความยากจน

๒.๔.๓ คณะอนุกรรมการปรับปรุงกฎหมายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันเพื่อการพัฒนาประเทศ

๒.๔.๔ คณะอนุกรรมการปรับปรุงกฎหมายเพื่อขยายโอกาสในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของรัฐและติดตามการบังคับใช้กฎหมาย

๒.๔.๕ คณะอนุกรรมการลดและเลิกกฎหมายที่สร้างภาระโดยไม่จำเป็นแก่ประชาชน

๒.๔.๖ คณะอนุกรรมการปรับปรุงกระบวนการพิจารณาออกกฎหมายและพัฒนาบุคลากรทางกฎหมาย

/๒.๔.๗ . . .

๒.๔.๗ คณะอนุกรรมการจัดทำประมวลกฎหมาย
เพื่อความสะดวกของประชาชนในการค้นคว้ากฎหมาย

๒.๔.๘ คณะอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นและ
การประชาสัมพันธ์

โดยที่ประธานอนุกรรมการของแต่ละคณะได้เสนอรายชื่ออนุกรรมการรวมทั้งเลขานุการของ
แต่ละคณะ มาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว และเห็นควรให้ตั้งผู้แทนสำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรีเข้าร่วมในคณะอนุกรรมการทุกคณะเพื่อการประสานงานและติดตามผลการ
ปฏิบัติงานของอนุกรรมการแต่ละคณะ

มติที่ประชุม เห็นชอบให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ รวม ๘ คณะ
ตามที่เสนอและหากมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงอนุกรรมการหรือเพิ่มอนุกรรมการ
มอบให้รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) ลงนามในคำสั่งปรับปรุง แก้ไข
คำสั่งที่ตั้งอนุกรรมการต่อไป

๒.๕ การดำเนินการของคณะอนุกรรมการ

เพื่อให้คณะอนุกรรมการได้มีกรอบการทำงาน
ที่ชัดเจนและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงเห็นสมควรกำหนดแนวทางการดำเนินงาน
ของคณะอนุกรรมการทั้ง ๘ คณะไว้ดังนี้

๒.๕.๑ เมื่อมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการแล้ว
ภายใน ๑ เดือน ให้คณะอนุกรรมการแต่ละคณะแจ้งรายชื่อผู้รับผิดชอบรายงานและ
ร่างกฎหมาย (Rapporteur) เพื่อทำหน้าที่สรุปสาระสำคัญของร่างกฎหมายและยกร่าง
กฎหมาย รวมทั้งเสนอแผนงาน งบประมาณ รายละเอียดสาระสำคัญให้สำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรีเพื่อสรุปเสนอคณะกรรมการฯ ต่อไป

๒.๕.๒ ให้คณะอนุกรรมการจัดทำรายงานความ
ก้าวหน้าของการดำเนินการเสนอคณะกรรมการฯ ทุก ๆ ๓ เดือน

๒.๕.๓ คณะอนุกรรมการเป็นผู้คัดเลือกบุคคลหรือ
หน่วยงานเป็นผู้รับผิดชอบจัดทำรายงานและร่างกฎหมาย (Rapporteur) รวมทั้งคณะทำงาน
เพื่อดำเนินการดังกล่าว โดยยึดหลักให้ผู้รับผิดชอบเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์
เป็นอย่างดี มีข้อมูลพื้นฐานของกฎหมายต่างประเทศเพื่อใช้เทียบเคียงได้ในกรณีต้องมีการ
วิจัย จะต้องเป็นการวิจัยในระยะเวลาดสั้น ๆ โดยมุ่งเป้าหมายให้ได้ผลสำเร็จของงานโดยเร็ว

๒.๕.๔ ให้คณะอนุกรรมการทุกคณะจัดทำรายงานการปรับปรุงกฎหมายเป็นรูปแบบเดียวกันตามที่จะได้กำหนดต่อไป

๒.๕.๕ ในกรณีที่ประธานอนุกรรมการเห็นสมควรแต่งตั้งผู้ใดเป็นอนุกรรมการเพิ่มเติมก็ให้เสนอให้ประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการที่ประธานมอบหมายลงนามแต่งตั้งได้ แล้วให้แจ้งให้คณะกรรมการ ฯ ทราบ

มติที่ประชุม เห็นชอบ หากคณะอนุกรรมการมีข้อขัดข้องในการดำเนินการเป็นประการใดให้รายงานต่อคณะกรรมการต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

โดยที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนากฎหมาย ให้มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษา วิเคราะห์ และเสนอแนะการยกเลิกหรือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งการจัดให้มีกฎหมายหรือกฎระเบียบขึ้นใหม่ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญหรือสภาวะทางเศรษฐกิจ สังคม หรือส่งเสริมการพัฒนาประเทศ หรือสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคม ตลอดจนการให้ประชาชนเข้าถึงและเข้าใจกฎหมายระบบการอำนวยความสะดวกของรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเท่าเทียมกัน รวมทั้งให้การใช้บังคับกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นธรรมและต่อเนื่องแล้ว จึงเห็นควรยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงกฎหมายเพื่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งมีนายมีชัย ฤชุพันธ์ เป็นประธานกรรมการ

มติที่ประชุม เห็นชอบ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๔๐ น.

.....
(นายสิงห์ สัมมาชีพ)
ผู้จัดบันทึกการประชุม

.....
(นางโฉมศรี อารยะศิริ)
ผู้ตรวจรายงานการประชุม